

Búcsú Nagy Lászlótól

CSOÓRI SÁNDOR

Nagy László arcképe

*Mit akar, mit néz, mit fürkész ez az ember?
Valaki kakast nyakaz le baltával fényes délben
s őt nézi, őt, a hátsóudvari hohéért?*

Vagy tán a boldog faleveleket vesézi?

*Isten hült helyére tuskót gurítanak be nagy robajjal,
pihenni leülhetne,
de inkább nikotintól mérgezetten is rágyújt és állva marad:
a meggyfák alatt majd kipihenheti magát a csontváz.*

*Most szállta meg fejét a Tél:
a zene gyémánt-tankjai még ott mennydörögnek a háta mögött,
de ő zúzmarásan is másra figyel:
szavakat olvas le a galambcsórról,
a messzi tulipán selymes cimpáiról,
szavakat az epilepsziás nyarak habzó szájáról
s nézzétek: Ady halott szemeit készül
szemével fölszaggatni —*

*Barátaim, most minden csönd,
minden visszatartott lélegzet övé legyen.*

1977